

Actio in Basilica

Bulletin Farnosti Narodenia Panny Márie
vo Vranove n/T – Sever

č. 15/2016

Ročník V.

7. august — 20. august 2016

SLOVO NA ÚVOD

V nadväznosti na úvahy o problémoch, ktoré hýbu súčasnou Európou, o jej budúcnosti, o jej duchovných základoch a zodpovednosti kresťanov za ne, ako sme ich ponúkli našim čitateľom v 10. a 11. čísle AiB vychádzajúc z encykliky SOLICITUDO REI SOCIALIS pápeža Jána Pavla II., v tomto čísle ešte raz budeme čerpať z jeho myšlienok. Keď dňa 1. októbra 1999 povyšuje tri svätice za ďalších spolupatrónov Európy, o dôvodoch tohto vyhlásenia Svätý Otec hovorí:

„Od najstarších čias Boží ľud pozerá na svätých ako na svojich ochrancov. Ustálila sa tiež – rozhodne nie bez vplyvu Ducha Svätého – mimoriadna prax: na prosbu veriacich, priaznivo prijatú pastiermi alebo aj z iniciatívy samých pastierov, jednotlivé kostoly, regióny, dokonca celé kontinenty boli zverené pod zvláštnu ochranu vyvolených svätých. So zreteľom na to a v kontexte s II. mimoriadnym zasadnutím Biskupskej synody venovanej Európe a už blízkeho Veľkého jubileu roku 2000 som uvážil, že kresťania Európy, ktorí spolu so všetkými ostatnými obyvateľmi kontinentu sú účastní tých chvíľ epochálneho prelomu, budiaceho veľkej nádeje, ale tiež isté obavy, môžu čerpať duchovný úžitok z kontemplácie a vzývania svätých, ktorí nejakým výnimočným spôsobom reprezentujú ich dejiny. Preto po náležitej konzul-

tácii a v nadväznosti na rozhodnutie z 31. decembra 1980, keď som vyhlásil za spolupatrónov Európy – okrem svätého Benedikta – dvoch svätcov prvého tisícročia, bratov Cyrila a Metoda, pionierov evanjelizácie na Východe, dospel som k rozhodnutiu pripojiť k zboru nebeských patrónov kontinentu tri osobnosti rovnako pevne späté s kľúčovými obdobiami druhého tisícročia, ktoré sa už blíži ku koncu: sv. Brigitu Švédsku, sv. Katarínu Sienskú a sv. Teréziu Benediktu od Kríža. Tri veľké svätice, tri ženy, ktoré v rôznych dobách – dve v samom srdci stredoveku a jedna v našom storočí – vynikli činnosťou láskou ku Kristovej Cirkvi a svedectvom o jeho kríži.

V skutočnosti Cirkev od počiatku svojich dejín uznávala úlohu a poslanie ženy, hoci niekedy aj bola ovplyvnená kultúrou, ktorá jej nie vždy venovala patričnú pozornosť. Avšak kresťanská spoločnosť postupne dozrievala aj v tomto ohľade a práve svätosť odohrala v tomto procese rozhodujúcu úlohu. Vzpruhou tu bola vždy ikona Márie, „ženy dokonalej“, Matky Krista a Cirkvi. A tiež odvaha mučeníčiek, ktoré s obdivuhodnou silou ducha statočne čelili najkrutejším tortúram, svedectvo žien praktizujúcich s príkladnou horlivosťou asketický život, každodenná služba žien a matiek v „domácej Cirkvi“, ktorou je rodina, charizmy mnohých mystičiek, ktoré prispeli

k rozšíreniu teologických vedomostí – to všetko sa stalo pre Cirkve cenným svedectvom, pomáhajúcim jej v plnosti pochopiť Boží úmysel so ženou. Tento úmysel ostatne už bol jednoznačne vyjadrený na stránkach Svätého písma, najmä prístupom Krista, ako je opísaný v evanjeliu. V súlade s tým je aj rozhodnutie vyhlásiť svätú Brigitu Švédsku, svätú Katarínu zo Sieny a svätú Teréziu

Benediktu od Kríža za spolupatrónky Európy.

Práve toto ohlasovanie nádeje som chcel podporiť, zdôrazňujúc „európsky“ rozsah rozvinutia kultu týchto troch veľkých ženských osobností, ktoré sa v rôznych obdobiach tak veľmi zaslúžili o vzrast nielen Cirkvi, ale spoločnosti ako celku...

O. Andrzej Kucharski OSPPE

PREMENENIE PÁNA

Hora Tábor je vrch vysoký 562 metrov nad hladinou Stredozemného mora a nachádza sa v severnej časti Izraela, neďaleko Nazareta. Podľa Svätého písma sa na ňom pred očami svojich troch učeníkov premenil Ježiš. Ako píše všetci synoptickí evanjelisti, jeho premena bola taká radikálna, že vyvolala intenzívny duchovný zážitok u účastníkov tejto udalosti. Peter ho vyjadril slovami: „Učiteľ, dobre je nám tu“ (Lk 9, 33); ...zostaňme tu.

Nad udalosťou premenenia neustále rozjímali generácie kresťanov. Pýtali sa, o čo vlastne pri premenení Pána išlo? Jedna z odpovedí je: Apoštolí na vlastné oči videli to, čo predtým vyznávali vierou. Už pred premenením apoštolí verili, že Ježiš je Boží Syn; na vrchu premenenia videli a zažili Ježišovo božstvo reálne.

Ale to, čo im umožnilo vidieť a zažiť realitu Ježišovho božstva, neplynulo z ich osobnej schopnosti, ku ktorej by sa dopracovali nejakým

tvrdým asketickým tréningom. Ježišovo božstvo uvideli vďaka ich vnútornému osvieteniu plynúcemu z daru Ducha, ktorým ich osvietil sám Kristus.

Aj náš prirodzený zrak musí byť osvietený svetlom Kristovho Ducha; svetlom, ktorým boli osvietené srdcia a oči nielen apoštolov, ale Ježišových učeníkov všetkých čias.

Ako zistíme, či sme alebo nie sme osvietení svetlom Kristovým? Pomôckou k odpovedi nám môže byť nasledujúci príbeh: Adept duchovného života sa pýta duchovného otca: „Kedy vieme, že sa z niekoho stáva osvietený človek?“ Otec odpovedá: „Z človeka sa stáva osvietený jedinec vtedy, keď je schopný rozpoznávať.“ „Keď je schopný rozpoznávať čo?“ pýta sa žiak. Otec vysvetľuje: „Keď je schopný rozpoznávať človeka v embryu, tvár Krista v odpornom človeku a zdroj osobného rastu v kríži života.“

Zdroj: www.frantiskani.sk

Lubica S.

..... { Niektoré pamätné dni }

- 6. augusta 1978** – umrel pápež blahoslavený Pavol VI.
- 6. augusta 1456** – pápež Kalixt III. na pamiatku víťazstva Jána Huňadyho nad Turkami v bitke 22. 7. 1456 nariadil poludňajšie zvonenie v celej Cirkvi.
- 7. augusta 1660** – cisár Leopold I. vydal zlatú bulu Košickej univerzity.
- 9. augusta 1847** – na schôdzke spolku Tatrín bola prijatá stredoslovenčina za spisovný jazyk.
- 10. augusta 1887** – vyšlo prvé číslo Pútnika svätovoježdského, mesačníka pre katolícky ľud.
- 14. augusta 1941** – pred 75 r. v koncentračnom tábore Auschwitz umrel poľský minorita Maximilián Mária Kolbe (nar. 1894, blahorečený 1971, svätorečený 1982).
- 15. augusta 1195** – narodil sa sv. Anton Paduánsky, za učiteľa Cirkvi vyhlásený r. 1946.
- 15. augusta 1917** – narodil sa Oscar Arnulf Romero, sansalvadorský arcibiskup, r. 1980 zavraždený pri svätej omši.
- 16. augusta 1815** – narodil sa sv. Ján Bosco, zakladateľ kongregácie saleziánov.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA AUGUST

Všeobecný: Aby šport bol príležitosťou na bratské stretnutie medzi národmi a prispieval k upevneniu pokoja vo svete.

Evangelizačný: Aby kresťania žili zvesť evanjelia vydávaním svedectva viery, čestnosti a lásky k blížnemu.

Úmysel KBS: Aby kresťania prispievali k zmierňovaniu hmotného i duchovného utrpenia ľudí postihnutých nevyliečiteľnými chorobami.

SVÄTÝ GORAZD, PRVÝ SLOVENSKÝ SVÄTEC

... { Medailónik svätých }

svätený za kňaza. Po návrate naďalej pomáhal svätému Metodovi, ktorý si ho pred svojou smrťou vybral za nástupcu slovami: „Tento je vašej zeme slobodný muž, vyučený dobre v latinských knihách a pravoverný. To buď vôľa Božia a vaša láska, ako aj moja“ (Život Metoda, hl. XVII). Po sporoch s kňazom Vichingom napokon prijal biskupskú vysviacku z rúk legátov pápeža Jána IX. a stal sa arcibiskupom Veľkej Moravy. Po vpáde Maďarov a rozpade ríše sa uchýlil pravdepodobne do Poľska, kde sa stal krakovským arcibiskupom.

Gorazd je považovaný aj za prvého slovenského spisovateľa. Jemu je pripisované autorstvo biografického diela Život Metoda, podieľal sa aj na diele Život Konštantína a na prekladoch slovenských omšových kníh. O jeho vzťahu k slovesnému umeniu svedčí aj po ňom pomenovaný festival kresťanských divadiel Gorazdov Močenok, pri zrode ktorého stál močenský rodák biskup Mons. František Rábek.

Sv. Gorazd bol známy svojou horlivosťou za národ a vlasť, čo vyjadruje aj jeho modlitba: „Na kráľovstvo naše, Pane, milosťou svojou zhladni. A nevydaj, čo je naše, cudzím, a neobráť nás za korisť národom pohanským. Skrze Krista, Pána nášho, ktorý panuje s Otcom i so Svätým Duchom. Amen.“

Zdroj: www.zivotopisysvatych.sk

Patrick Mydla

Svätý Gorazd sa narodil okolo roku 830 na území Veľkej Moravy neďaleko Nitry, pravdepodobne v Močenku. Patril do úzkeho kruhu najbližších žiakov a spolupracovníkov apoštolov Slovanov, svätých Cyrila a Metoda, spolu s Klimentom, Angelárom, Naumom a Sávom, ktorých si liturgicky uctieame spoločne v jeden deň.

Spolu s Cyrilom a Metodom odišiel do Ríma za pápežom obhájiť staroslovienskú liturgiu. Počas tejto návštevy bol biskupom Formózom vy-

Slovo na zamyslenie

Svet je v plameňoch: medzi Kristom a antikristom existuje otvorene vytrvalý zápas, preto ak sa rozhodneš pre Krista, môže to byť pre teba výzva k obete života.

Sv. Terézia Benedikta z Kríža

SPOMIENKA Z REKOLEKCIÍ – NA TÉMU PREMENENIA

S topy slávenia udalosti Premenenia Pána nachádzame na Východe už v 5. storočí, na Západe to bolo o 5 storočí neskôr. Na pamiatku víťazstva Jána Huňadyho nad Turkami pri Belehrade – za duchovnej podpory svätca Jána Kapistrána, mnícha, ktorý vlieval obrancom kresťanskej Európy slovom i modlitbou odvahu v bojoch – pápež Kalixt III. roku 1457 zaviedol oficiálne do Rímskeho kalendára a liturgických slávení sviatok Premenenia Pána, slávený 6. augusta.

„Tam sa pred nimi premenil“ (Mk 9, 2.3)... Sviatok Premenenia Pána ukazuje na jeho misiu, na poslanie, ktoré má. Ježiš nevystúpil na horu, aby sa premenil, to mu pripravil Otec, ale pre silnú túžbu stretnúť sa s ním v modlitbe. Takže tajomstvo premenenia sa bytostne dotýka aj nás, lebo slávenie tohto sviatku môže byť našim „sebafotoграфovaním“, ako je to s našou túžbou stretnúť sa so živým Bohom, ako je to ísť do sa-

moty s modlitbou k Bohu, nie do samoty so sebou. Cesta učeníkov i naša na horu je cestou viery. Prečo namáhavo vystupovať práve na vrch? Pretože veľké veci sa nemusia verejne robiť. Naopak, musia ostať skryté, aby sa stali známymi... Výstup na vrch s Ježišom totiž znamená vstúpiť do tieňa kríža.

Je známe, že každý ikonopisec najprv napíše ikonu Premenenia, až potom ďalšie. Ozaj, prečo? Na rôznych ikonách Premenenia môžeme pozorovať, ako učeníci rôzne zažili teofániu. Hoci premenenie sa týka všetkých, nie všetci ho rovnako prijímajú. Aj v úžase hľadia hore, aj padli na zem, aj sa báli, udalosti im naháňali

strach, ale aj radosť („...dobré je nám tu“...).

Môžem si z toho odniešť poučenie, že nestačí iba mať „zážitok z vrchu“, ale čo ja s tým „zážitkom“ urobím...

Účastníčka duchovných cvičení

SANTA MARIA MAGGIORE – BAZILIKA PANNY MÁRIE SNEŽNEJ

Na tento chrám sa viaže stredoveká legenda, ktorá hovorí, že v polovici 4. storočia žili v Ríme vznešení a zbožní manželia, ktorí boli bezdetní, preto sa rozhodli, že svoj majetok venujú Panne Márii. Modlili sa, aby im zjavila, akým spôsobom to majú urobiť. V noci zo 4. na 5. augusta sa im každému osobitne zjavila Panna Mária a povedala im, aby jej v Ríme na vršku, ktorý bude ráno pokrytý snehom, postavili chrám.

Ráno 5. augusta roku 352 sa Eskvilínsky pahorok v Ríme skutočne beľel snehom. Zbožný šľachtic so svojou manželkou pochopili, že to, čo videli v noci, nebol len prelud. Ponáhľali sa za pápežom Libériom, ktorý mal to isté zjavenie. Chrám bol o rok hotový.

Pápež Libérius ho posvätil a bazilika sa stala materským chrámom všetkých kostolov, zasväte-

ných Panne Márii. Odtiaľ pochádza názov bazilika Santa Maria Maggiore (väčšia). Nachádza sa tu veľmi vzácny obraz Panny Márie s Dieťaťom — Salus populi Romani (Spása rímskeho ľudu). Je to byzantská ikona na dreve, namaľovaná asi

v 6. storočí. Pred týmto obrazom sa Rimania modlili po celé stáročia a predkladali prosby, ktoré boli vyslyšané. Rímsky ľud si odvtedy Pannu Máriu uctieva ako svoju ochrankyňu.

V roku 590, keď zúril v Ríme mor, pápež Gregor nariadil na deň Vzkriesenia nosiť po uliciach obraz Panny Márie. Kamkoľvek sa tento obraz dostal, nákaza zmizla. Pritom Svätý Otec Gregor a ľudia počuli z neba spev anjelov: „Raduj sa, nebies Kráľovná, aleluja!“ Gregor padol na kolena a modlil sa týmito slovami: „Pros, aby nás k sebe prijal, aleluja!“ Odvtedy sa táto pieseň spievala cez veľkonočné obdobie.

Na hlavnom oltári je pod veľkým baldachýnom sarkofág, v ktorom sú uložené kosti evanjelistu sv. Matúša; sú tam aj relikvie sv. Hieronyma a iných

svätých. Za kovovou mrežou v striebornej urne sa nachádzajú slávne relikvie Betlehemských jaslíček: ide o päť kusov časti jaslíček, do ktorých bolo dieťa Ježiš uložené po narodení.

Bazilika Santa Maria Maggiore, ktorá patrí medzi štyri hlavné rímske baziliky, predtým nazývané patriarchálne, dnes pápežské, je spojená aj s históriou nás Slovanov. Práve tu v roku 867 pápež Hadrián II. slávnostne schválil používanie staroslovienciny ako štvrtého bohoslužobného jazyka – popri latinčine, gréčtine a hebrejčine.

Táto najväčšia mariánska bazilika v Ríme je najstarším chrámom na Západe zasväteným Panne Márii.

Zdroj: www.radiovaticana.org

Ľubica S.

MALÁ, ÚPLNE JEDNODUCHÁ PRAVDA

Naprieč celým životom a dielom Edity Steinovej prechádza hľadanie pravdy. Zo súborného diela tejto svätice predkladáme malý úryvok – ako symbolický „výťah“ k Bohu.

„Vždy je to vlastne prostá a obyčajná pravda, ktorú musím vysloviť: ako môže človek začať žiť pod vedením Pána? Prijímam to, čo prichádza, a žiadam len to, aby mi boli dané potrebné schopnosti k tomu.

Pán nás očakáva, aby na seba vzal všetky naše bremená, aby nás utešil, aby nám poradil, pomáhal ako najvernejší priateľ, ktorý ostáva neustále verný. A zároveň nám dovoľuje mať podiel na jeho živote...

Nie je možné uniknúť mienke toho, s kým sa človek denne stýka. Tak je to aj v každodennom styku s Pánom. Máme čas na toľko neužitočných vecí: zbierať pletky všetkého druhu v knihách, časopisoch a novinách, vysedať v cukrárňach a kaviarňach, celé hodiny preklebetiť na ulici... Azda si človek skutočne nemôže ráno ušetriť aspoň hodinku, keď sa nerozptyľuje, /.../ keď sa neopotrebuje, ale získava silu, aby s ňou mohol vystačiť na celý deň?

Od sebauspokojenia „dobrého katolíka“, ktorý

„plní svoje povinnosti“, číta „dobré noviny“, „správne volí“ atď., ale koniec koncov robí iba to, čo sa mu páči, k životu, ktorý riadi Boh a ktorý žije v Božom náručí, v prostote dieťaťa a pokore colníka, je dlhá cesta.

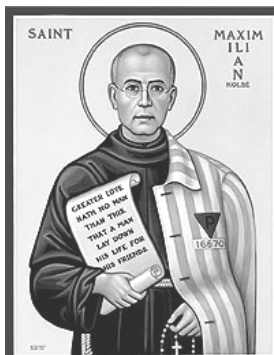
„Fiat voluntas tua!“ musí byť v plnej miere vodidlom života kresťana. Musí prevládať počas celého dňa, od rána do večera, po celý rok a po celý život. Musí to byť tak, že sa do Božích rúk odovzdávame bez akejkoľvek ľudskej istoty. Pravda, vo vzťahu k plnosti milosti, ktorú prináša každý deň, je úbohá ľudská duša taká nepatrná. Na druhej strane vo vzťahu k tomu, čo všetko dokáže prijať, všetky slová sú nedostatočné.

Odvzdajte všetky svoje starosti o budúcnosť s dôverou do Božích rúk a nechajte sa Bohom viesť ako dieťa. Potom si budete istí, že na svojej ceste nezblúdnite. /.../ Boh je pravda. Kto hľadá pravdu, hľadá Boha, či už si to uvedomuje alebo nie. /.../ Náboženstvo nie je niečo, čím by sa mal človek zaoberať len v nejakom skrytóm kútiku a iba pár sviatočných hodín, ale musí byť... koreňom a základom celého života, a to nielen pre niekoľkých vyvolených, ale pre každého opravdivého kresťana.“ (Vincent Aucante, Cesty k vnútornému stíšeniu.)

Tak ako život tejto svätice – Benedikty z Kríža, bosej karmelitánky, – bol násilne ukončený 9. augusta 1942 v plynovej komore v Osvienčime,

v tej fabrike smrti vyhasol 14. augusta 1941 v hladomorni aj život sv. Maximiliána Mária Kolbeho, minoritu, zakladateľa Rytierstva Nepoškvrnej. Pri príležitosti 75. výročia jeho mučeníckej smrti Medzinárodná rada Rytierstva Nepoškvrnej vyhlásila od 14. 8. 2015 do 14. 8. 2016 **Kolbeovský rok**.

Ak sv. Terézia Benedikta išla na smrť „za svoj národ“, tak sv. Maximilián obetoval svoj život výmenou za iný život. Bolo treba nezvyčajne veľkej odvahy a veľkej viery, aby vystúpil pred veliteľa a ponúkol svoj život za spoluväzňa, otca rodiny Františka Gajowniczka. Svojim nemeckým katom ukázal, že pri hľadaní „nadčloveka“ rasa nemá žiaden význam, že prameňom „nadčlovečenstva“ je život s Bohom a v Bohu.

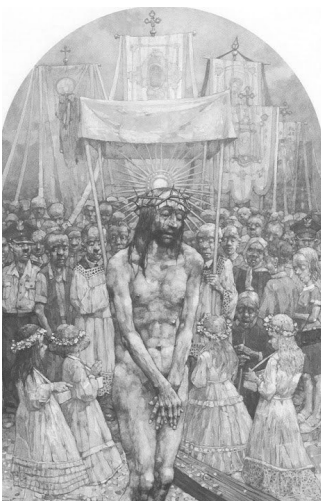
Nie je to náhoda, že bol pokrstený v kostole zasvätenom Najsvätejšej Panne Márii a nemožno nespomenúť, že zomrel v predvečer slávnosti Nanebovzatia Panny Márie. Heslom jeho života boli slová „pre Nepoškvrnenú“, ktoré opakoval v rôznych situáciách. A jeho odkaz pre dnešok? V príhovore z 24. októbra 1937 povedal: „Najväčším pokánim je vernosť v plnení každodenných povinností. Najdôležitejšou modlitbou je každodenná záväzná modlitba. Všetky prísne kajúce praktiky, ak sú v súlade s Božou vôľou, sú dobré, ale tým najdôležitejším pokánim je plnenie obvyklých všedných záväzkov.“

J. Melková

AKO ODKAZ Z JEDNEJ PÚTE...

V tomto Roku milosrdenstva sa v Taliansku konala Púť po stopách svätých matiek Rím – Cascia – Roccapreno. Z Vranova na nej síce nebol nikto, ale do Spoločenstva Modlitby matiek (MM) sme dostali oficiálne informácie, modlitby aj iný duchovný materiál. V modlitbe Krížovej cesty v Roccapreno, rodisku sv. Rity, kňaz, ktorý viedol modlitbu, predložil na rozjimanie ako aktuálny, živý odkaz text tohto znenia k **X. zastaveniu – Pánu Ježišovi vyzliekajú šaty**:

„Keď sa tak dívam na mladých, na svoje mladé roky, často mi príde na rozum 68. rok, keď si dievčatá odstrihli sukne. Nikto im neprikázal, samy si ich odstrihli a samy sa vyzliekali, len aby ukázali svoje nohy. Nikto nám dnes nekáže, aby sme ukazovali svoje telo, sami sa vyzliekame a znehodnocujeme. Tu nejde o telo, telo je krásne celé, ale ide o veľkosť a dôstojnosť človeka, ktorý má Božieho Ducha v sebe. Keď ponížime telo, ponížime aj dušu. Nevieame si nič vážiť a práve o tom som mal nedávno rozhovor s jedným kňazom v Taliansku.

Hovoril, že moslimka si nedá dole burku, je hrdá na to, že je moslimkou a že môže provokovať európske ženy. Neberú nás vážne, lebo si nevážime sami seba a svoje telo. Toto zastavenie je predobrazom 20. storočia. Vyzliekli sme sa z mravnosti, vyzliekli sme sa zo studu, vyzliekli sme sa z vernosti v rodinách, vyzliekli sme sa z úcty k pravde a etike a navliekli sme si masku falošnosti. Všetko je prospech, ekonomika, smrť... Sú to tvrdé slová na tejto krížovej ceste. Vyzliecť sa zo šiat a byť nemravný znamená vyzliecť sa z Boha. Hovorím teraz vám, ženy: Žena, keď sa stane nevernou v sexualite, ona nepredáva svoje telo, ale dušu. To je tragédia! /.../ Keď žena zrádza seba samu, potom ani nevie, kto je... A preto chlapi by mali chrániť svoju ženu pred ňou samou. Preto by mali byť rytiermi! Chrániť, obliekať svoju rodinu do sviatočných šiat.“

A možno si pripomenieme, že rytiermi by mali byť otcovia, matky a bratia aj pre svoje dcéry a sestry.

Helena Bačová

MODLITBA ZA BABKU A DEDKA

Tak nazval pápež Benedikt XVI. svoju modlitbu, motivovanú úctou k rodičom Panny Márie – k svätej Anne a svätému Joachimovi (o ktorých mlčanie Biblie dopĺňa nekanonická starobylá kresťanská literatúra). Modlitba je prevzatá z časopisu Jasna Góra č. 4/2004 a našim čitateľom ju ponúkame predovšetkým ako dozvuky odpustovej slávnosti v Černom – veď sviatok sv. Anny je zároveň sviatkom nášho Pána a Vykupiteľa a jeho Matky –, ale tak trošku aj preto, aby sme neobchádzali v našom chráme bez povšimnutia zobrazenie „Matky blahoslavennej Panny Márie“; to súsošie, na ktorom sv. Anna učí mladučkú Máriu čítať Sväté písmo. Matka učí svoje dieťa čítať Sväté písmo!

Modlitba za babku a dedka znie takto:

„Pane Ježišu, ty si sa narodil z Panny Márie, dcéry svätých Anny a Joachima. Zhliadni s láskou na starých rodičov na celom svete. Ochraňuj ich! Oni sú bohatstvom pre rodiny, pre Cirkev a pre celú spoločnosť. Podporuj ich! Aj keď im pribúdajú roky, nech stále budú pre svoje rodiny mocnými piliermi evanjeliovej viery, strážcami

ušľachtilých hodnôt rodiny, živými pokladmi trvalých náboženských tradícií. Daj, aby ako učitelia múdrosti a odvahy odovzdávali budúcim pokoleniam ovocie svojich zreých ľudských aj duchovných skúseností.

Pane Ježišu, pomáhaj rodinám i spoločnosti náležite doceňovať prítomnosť a úlohu starých ľudí. Daj, aby nikdy neboli zanedbávaní ani vylučovaní, ale aby

vždy požívali úctu a lásku. Pomáhaj im žiť pokojne a cítiť sa akceptovanými po všetky roky života, ktorými ich obdarúvaš.

Mária, Matka všetkých žijúcich, ne-

ustále obklopuj starostlivosťou starcov, buď s nimi na ich pozemskej púti **a nech na tvoje orodovanie všetky rodiny sa raz stretnú v nebeskej vlasti, kde ty čakáš na všetkých ľudí, aby si ich pritúlila k sebe vo veľkom objatí života bez konca. Amen.**“

Kiežby nám tieto posledné slová z uvedenej modlitby pomohli hlbšie sa ponoriť do prežívania podstaty sviatku Nanebovzatia Panny Márie.

J. Melková

..... { Liturgický kalendár } ...

7. 08. – Ne: 19. nedeľa v Cezročnom období

8. 07. – Po: Sv. Dominik, kňaz, zakladateľ rehole dominikánov; spomienka

9. 08. – Ut: Sv. Terézia Benedikta od Kríža (Edita Steinová), panna a mučenica, spolupatrónka Európy; sviatok

10. 08. – St: Sv. Vavrinec, diakon a mučeník; sviatok

11. 08. – Št: Sv. Klára, panna, zakladateľka rehole klarisiek; spomienka

12. 08. – Pi: Sv. Jana Františka de Chantal, rehoľníčka; ľubovoľná spomienka

13. 08. – So: Sv. Poncián, pápež, a sv. Hypolit, kňaz, mučeníci; ľubovoľná spomienka

14. 08. – Ne: 20. nedeľa v Cezročnom období

Sv. Maximilián M. Kolbe, rehoľník, mučeník; v tomto roku sa neslávi

15. 08. – Po: NANEBOVZATIE PANNY MÁRIE; slávnosť

16. 08. – Ut: Sv. Štefan Uhorský, kráľ; ľubovoľná spomienka

19. 08. – Pi: Sv. Ján Eudes, kňaz; ľubovoľná spomienka

20. 08. – So: Sv. Bernard, opát, učiteľ Cirkvi; spomienka

KRSTY:

Olívia Hladeková, Marián Gallik, Rebeka Kandrová,
Nina Šandrejová, Nela Sajková, Peter Buzáš,
Elizabeth Redd, Noemi Humeníková

POHREBY:

Jozef Petro (61), Ján Jalč (90), Anna Saksunová (90), Anna Maťašová (88)

OHLÁŠKY

Lubomír Špička, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
Veronika Vrábová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa tretíkrát.

Peter Tutko, narodený v Snine a bývajúci v Snine
Marta Poperníková, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa tretíkrát.

Patrik Ďuriško narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
Romana Tomičová, narodená vo Vranove nad Topľou a bývajúca v Košiciach

Ohlasujú sa druhý– a tretíkrát.

Matúš Jackovič, narodený a bývajúci vo Vranove nad Topľou
Juliana Medvecová, narodená a bývajúca vo Vranove nad Topľou

Ohlasujú sa druhý– a tretíkrát.

***Ak by niekto vedel o cirkevno-právnej prekážke,
pre ktorú by snúbenci nemohli uzavrieť sviatostné manželstvo,
nech to, prosím, oznámi na farskom úrade.***

OZNAMY

**Redemptoristi východného obradu v Michalovciach pozývajú na 4. ročník pešej púte
k relikviám blahoslaveného mučenika Dominika Metoda Trčku CSsR, ktorá sa usku-
toční v sobotu 27. 8. 2016. Pút' sa začne o 6.15 hod. svätou liturgiou
v gréckokatolíckom chráme v Nižnom Hrabovci.**

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícka farnosť Narodenia Panny Márie vo Vranove n/T — Sever
Mariánske námestie 1496/127, Vranov nad Topľou.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Príspevky, návrhy, podnety nám zasielajte na: aib@bazilikavranov.sk
Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.